

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר מנחה של שבת

אם-תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי, וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לְקָדוֹשׁ יי מְכַבֵּד, וְכַבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, מִמָּצוֹא חֲפָצֶךָ וְדִבְרֵי דְבָר. אַז תִּתְעַנֵּג עַל-יְי, וְהִרְפִּבְתִּיךָ עַל-בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יִצְקָב אָבִיךָ, כִּי פִי יי דְּבָר.

מֵה-נָּאוּ עַל-הָהָרִים רַגְלֵי מְבֹשֵׁר, מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבֹשֵׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה, אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. גִּילִי מְאֹד בַּת-צִיּוֹן, הָרִיעִי בַת יְרוּשָׁלַם, הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבוֹא לָךְ, צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא, עָנִי וְרֹכֵב עַל-חֲמֹר וְעַל-עִיר בֶּן-אַתְנוֹת. הִנְנִי שֹׁלַח מִלְּאֲכִי, וּפְנֵה-דֶרֶךְ לְפָנַי, וּפְתָאם יָבוֹא אֶל-הֵיכְלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר-אַתֶּם מְבַקְשִׁים, וּמִלְּאֲךָ הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתֶּם חֲפָצִים הִנֵּה-בָא, אָמַר יי צְבָאוֹת. הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, לְפָנַי בּוֹא יוֹם יי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהָשִׁיב לְכ־אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם. הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְי, וְהִקְמַתִי לְדוֹד צֶמַח צָדִיק, וּמִלְכָּךְ מֶלֶךְ וְהַשְׁכִּיל, וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּאֶרֶץ. בְּיָמָיו תִּשְׁעַי יְהוּדָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֵטֶחַ, וְזֶה-שְׁמוֹ אֲשֶׁר-יִקְרָאוּ, יי צְדָקָנוּ. וְיָשְׁבוּ עַל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיִצְקָב, אֲשֶׁר יָשְׁבוּ-בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם, וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד-עוֹלָם, וְדוֹד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם. וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם, בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם, וּנְתַתִּים וְהִרְפִּיתִי אוֹתָם, וּנְתַתִּי אֶת-מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם. וְהִיָּה מִשְׁפְּנֵי עָלֵיהֶם, וְהִיָּיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים, וְהִמָּה יִהְיֶה-לִּי לְעַם. וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יי מִקְדָּשׁ אֶת-יִשְׂרָאֵל, בַּהֲיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם.

לְמִנְצִיחַ עַל-הַגָּתִית לְכַנִּי-קֶרַח מִזְמֹר. מֵה-יָדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹתֶיךָ, יי צְבָאוֹת. נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצּוֹת יְי, לְבִי וּבִשְׁרִי יִרְנְנוּ אֶל

אל-חי. גם-צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר-שתה אפרחיה, את-מזבחותיה יי צבאות, מלכי ואלהי. אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה. אשרי אדם עוז-לו בך, מסלות בלבכם. עברי בעמק הפכא מעין ישיתוהו, גם-ברכות יעטה מורה. ילכו מחיל אל-חיל, יראה אל-אלהים בציון. יי אלהים צבאות שמעה תפילתי, האזינה אלהי יעקב סלה. מגננו ראה אלהים, והבט פני משיחך. כי טוב-יום בחצריך מאלף, בחרתי הסתופף בבית אלהי, מדור באהל-ירשע. כי שמש ומגן יי אלהים, חן וכבוד יתן יי, לא ימנע-טוב להלכים בתמים. יי צבאות, אשרי אדם ביטח בך.

(יש מוסיפים: ונשלמה פרים שפתינו, במקום קרבן תמיד של בין הערבים).

וידבר יי אל-משה לאמר. צו את-בני ישראל ואמרת אליהם, את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לי, כבשים בני-שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד. את-הפכש אחד תעשה בכרך, ואת הפכש השני תעשה בין הערבים. ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין. עלת תמיד, העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי. ונסכו רביעת ההין לפכש האחד, בקדש הסף נסך שכר ליי. ואת הפכש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הפקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי.

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך (את) קטרת הסמים. פטום הקטרת: הצרי והצפרן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה, מר וקציעה, שפלת גרד, וכרפם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשט שנים עשר וקלופה שלשה, וקנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורגן עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה

עָשָׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן אָמַר אֵף כַּפַּת הַיָּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא, (ו) אִם נָתַן
 בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חָיֵב מִיתָה.
 רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוּטָף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף.
 בּוֹרִית פְּרִשְׁינָה שֹׁשְׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין
 שֹׁשְׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפְרָן מִפְּנֵי שְׁהִיא (נ"א: כְּדִי שֶׁתֵּהָא) עֲזָה. וְהֵלֵא מִי
 רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שָׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

וְעַרְבָּה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנִית.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ, עוֹד יִהְלֹךְ סָלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ, אַשְׁרֵי
 הָעָם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּכָל-יּוֹם אַבְרָכָךְ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יְיָ וּמִהֲלֵל מְאֹד,
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דֹּוֹר לְדֹוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ.
 הִדָּר כְּבוֹד הַדָּוָד, וְדַבָּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ,
 וּגְדֻלָּתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זָכַר רַב-טוֹבָךְ יִבְיָעוּ, וְצִדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם
 יְיָ, אֲרָךְ אִפְּסִים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד. טוֹב-יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָהּ. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ,
 וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבָּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דָּוָר וְדָר. סוּמָךְ יְיָ
 לְכָל-הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲיִנֵּי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת-יָדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
 צִדִּיק יְיָ בְּכָל-דִּרְכָּיו, וְחֹסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל-קִרְאָיו, לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
 שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לָּךְ יְיָ יְדָבָר
 פִּי, וּיְבַרְךָ כָּל-בֶּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֲנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, הִלְלוּ-יְיָ.

(יש מוסיפים: וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ, נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ).

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב, נֹאֵם יי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךְ אָמַר יי, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מֶלֶאכְל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בִּלְחַשׁ: וּמִקְבְּלֵינָּהּ מִן הַיָּם וְאֶמְרִין, קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ, קְדִישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתִּיהָ, קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא, יי צְבָאוֹת מְלִיא כָל אֶרְעָא זִיו יְקָרִיָּה עַד כָּאן. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ, וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מִמְּקוֹמוֹ. בִּלְחַשׁ: וְנִטְלֵתָנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתַרְאֵי קָל זִיעַ שְׁגִיָּא, דְּמִשְׁבַּחִין וְאֶמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דְיי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ עַד כָּאן. יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד. בִּלְחַשׁ: יי מַלְכוּתִיהָ קָאִים לְעֵלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא. יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם, לִיַּצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ, וְהִכֵּן לְכָבֶד אֱלֹהֶיךָ. וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב אָפוֹ, וְלֹא-יַעִיר כָּל-חֲמָתוֹ. כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֶחַ, וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קָרְאִיךָ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב-לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטִחַ בָּךְ. (יי הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ). עַד כָּאן בִּלְחַשׁ.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנִתֵּן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ, הִרְחַמְן יִפְתַּח לִבָּנוּ לְתוֹרָתוֹ וְיִשַּׁע אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלִירְאָה אוֹתוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם, וּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה, לְמַעַן לֹא

ניגע לָרִיק, וְלֹא גִלְד לַבְּהֵלָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲמֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ יְשׁוּעַת שְׁנֵי הַמַּשִּׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזִכּוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָּא (יְתַבְרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

וְאַנִּי תַפְלִיתִּי-לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֲסִדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יי וַיַּפְצוּ אֲיִכֶיךָ, וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפָּנֶיךָ. קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ, וּפָדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה, וּדְבַר-יי מִירוּשָׁלַיִם. יי שְׁמֶךָ לְעוֹלָם, יי זַכְרְךָ לְדֹר-דֹּר. יי חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר.

הִלְלוּיָהּ, אוֹדָה יי בְּכָל-לֵב, בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה. גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יי, דְּרוּשִׁים לְכָל-חַפְצֵיהֶם. הוֹד-וְהָדָר פָּעֵלוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת-לְעֵד. זָכָר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי. טָרֶף נָתַן לִירְאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם

בְּרִיתוֹ. כַּחַם מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם. מַעֲשֵׂי יָדָיו
אֲמַת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו. סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם
בְּאֲמַת וַיֵּשֶׁר. פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ, צְוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
שְׁמוֹ. רֹאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְיָ, שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם, תִּהְיֶה עֹמֶדֶת
לְעַד.

גִּדְּלוֹ לִי אֲתִי, וְנוֹרָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ.

רוֹמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רוֹמָמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדָשׁוֹ, כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין-קְדוֹשׁ כִּי
כִי אֵין בְּלִתֵּי, וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ. (כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר
זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ). אַחַד אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

וְתִגְלָה (וְתִרְאָה) מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וַיַּחֲזֵן וַיִּרְחַם פְּלִיטָתוֹ
וּפְלִיטָת כָּל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּנֵנוּ (תְּמִיד) לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
וּלְרִצּוֹן וְאִמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן. הַכֹּל הָבֹי גִדְּל לֵאלֹהֵינוּ, וְתִנּוּ כְבוֹד
לְתוֹרָה.

מגביהים ספר התורה ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה, לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צְוָה-לָנוּ
מֹשֶׁה, מוֹרָשָׁה קְהֵלֶת יִעֲקֹב. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלַכֶּם
הַיּוֹם.

כֹּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד הַכֹּהֵן (או: אֵין כָּאֵין כֹּהֵן יַעֲמֹד הַלֵּוִי אוֹ יִשְׂרָאֵל)
בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבָה
נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְחֵי-לֵב,
מַצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם. יֵרָאֵת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מִשְׁפָּטֵי-יְיָ
אֲמַת, צְדָקוֹ יַחֲדוּ. הָאֵל תְּמִים דָּרָכּוֹ, אִמְרַת-יְיָ צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא, לְכָל
הַחֲסִים בּוֹ. דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי-נֶעֱם, וְכָל-נִתְיֹבוּתֶיהָ שְׁלוֹם. עֵץ-חַיִּים הִיא

לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר. כִּי־בִי יִרְבוּ יְמֶיךָ, וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
חַיִּים. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקום שצריך לקרוא, מכסה האותיות ומברך בקול רם:
יְיָ עַמָּכֶם. (הקהל עונה: יְבָרְכֶךָ יְיָ). בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ. (הקהל עונה:
בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד). בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחֶרֶב־בָּנוּ מְכַל הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וַחַיֵּי
עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁגַמְלָנִי כָּל טוֹב.
הקהל עונה:

מִי שְׁגַמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב לְעַד סֵלָה. יוֹדוּ לַיְיָ חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לְבָנֵי אָדָם.

בסוף קריאת התורה אומרים:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיהָ,
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרָךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהָ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

מי שברך לעולה לתורה:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּבוֹד רַבִּי... שְׁמַתְנִדָּב...
לְמִנוּחַת גִּפְשׁ... וְלִמְנוּחַת גִּפְשׁ כָּל קְרוֹבָיו שְׁמַתוֹ וְכָל שְׁאָר שְׁכָבֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
לְחַיֵּי... וְלְחַיֵּי כָּל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלְחַיֵּי כָּל קְרוֹבָיו וְאוֹהֲבָיו וְלְחַיֵּי כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה. וּבִשְׂכָר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְרוּחַ וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְיִבְרַכֵּהוּ (בשבת תשובה: וְיִכְתְּבֵהוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמַחִילָה וְכַפָּרָה) עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִיו. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ, וְלִהְיוֹת
שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים לְרַחֵם עַל פְּלִטָּתֵנוּ, וְלַעֲצֹר אֶת
הַמַּגָּפָה וְהַמַּשְׁחִית מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל בְּתֵינוּ, וּמֵעַל כָּל עֲדַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻמֵּי יִשְׂרָאֵל,
הֵם וּבְנֵיהֶם (וּבְנֵיהֶם) וְתַלְמִידֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, שֶׁבְּכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת
(יְשׁוּעוֹת) וְנִחְמוֹת, מַהְרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

אַחֲרֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנּוּסֵי יִשְׂרָאֵל (וְאַסִּירֵי יִשְׂרָאֵל), הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה
וּבְשִׁבְיָה, הַמְּקוּם (בְּרַחֲמָיו) יְרַחֵם וְיַחֲזִין אוֹתָם (וְאוֹתָנוּ) בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, וְיוֹשִׁיעֵם וְיוֹשִׁיעֵנוּ, וְיוֹצִיאֵם וְיוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָה, וּמֵאַפְלָה
לְאוֹרָה (בְּקִרְוֹב), וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. כִּי־לָךְ יְיָ הוֹחֵלְתִּי, אֶתָּה
תַּעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי. לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. (מְגִלָּתוֹ)

רָאָה אֱלֹהִים, וְהִבֵּט פָּנָיו מִשִּׁיחָךְ. לֹא-אָמוֹת כִּי-אֶחָיָה, וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי
יְהוָה. יִי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ.

מחזירים את ספר התורה ואומרים:

בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עַם-נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ, כִּי-
נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיֵּרָם קָרֵן לַעֲמוֹ, תִּהְיֶה
לְכָל-חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קָרִבּוֹ, הִלְלוּ-יְהוָה. מְהֵלָּל אֶקְרָא יְיָ,
וּמְאִיבֵי אוֹשַׁע. וּבִנְחָה יֹאמֶר, שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. בַּעֲבוּר
דָּוִד עַבְדְּךָ, אֶל-תֵּשֶׁב פָּנָיו מִשִּׁיחָךְ. כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תוֹרַתִּי
אֶל-תַּעֲזֹבוּ. עֵץ-חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר. דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי-נֹעַם, וְכָל-נִתְיבְתֶיהָ שָׁלוֹם. הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוּבָה, חֲדָשׁ
יַמִּינוּ בְּקִדְּשׁ. תוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכָלֵנוּ חַיִּים, כִּי-עֲמֻדָּה מְקוֹר חַיִּים.

(כשבת תשובה מוסיפים: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי, כִּי אֱלֹהֵינוּ אֶתְפַּלֵּל).

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בַּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהָ,
וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים

טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני כניהם למען שמו באהבה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע.

בקץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מכליל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים, מתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישיני עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה (ו)מצמיח לנו ישועה.

(בשבת תשובה מוסיפים: מי כמוך אב הרחמים, זכור יציריך ברחמים ממית ומחיה).

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

החזן והקהל אומרים:

פתר יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, כמה שנאמר על יד נביאך: וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל-הארץ כבודו. לעמם ברוך יאמרו: ברוך כבוד-יי ממקומו. ובדברי קדשך פתוב לאמר: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה.

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושכחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל הקדוש (בשבת תשובה: המלך הקדוש).

אתה אחד ושםך אחד, ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. תפארת גדלה ועטרת ישועה, מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל, יצחק ירגן, יעקב ויבניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה,

מנוחת שלום השקט ובטח, מנוחה שלמה שאֲתָה רוֹצֶה בָּהּ. יִכִּירוּ בְנֶיךָ וַיֵּדְעוּ, כִּי מֵאַתָּה הִיא מְנוּחָתָם. וְלַמָּשָׁה עֲבָדְךָ מְסִינִי אֲמַרְתָּ, פָּנִי יִלְכוּ וְהִנִּיחֵתִי לָךְ.

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂבַת קִדְּשֶׁךָ, וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקֻדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשְּׂבַת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפַלְתֶּם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד, וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם (בראש חודש: רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה) זְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲנִינֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֲנִינֵנוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מודים כורעים ומשתחוים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסוּף
גְּלוּיֵתֵינוּ מֵאֶרֶב עַבְדִּים בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵב טָהוֹר, עַל שֶׁאַנּוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרַב וְכָרַב וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶּיךָ וּמַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ, בְּיָמִים הֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בפורים

בְּיָמֵי מָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
הַרְשָׁע, וּבִקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד, לַהֲרֹג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר
וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים
עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם
לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבַּחְתָּ לּוֹ גְּמוּלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו

בחנוכה

בְּיָמֵי מִתְּחִילָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמָת אֶת
נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מְעַטִּים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלֶךְ עָשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה. וְאַחֵר כִּךָּ בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבֵּר
בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וְסִתְּרוּ אֶת מַקְדָּשְׁךָ,

בחנוכה

בפורים

והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעים שמונה
 ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמך
 גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת
 הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.
 על העץ. וכשם שעשית עמך
 גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת
 הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבדש את בעסך, פלה דבר וחרב ורעב
 ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני ברייתך).
 על כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
 ויהללו לשמך הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך).
 ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שנים שלום, טובה וברכה, (חיים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל
 כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך
 נתת לנו יי אלהינו, תורת חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה
 ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך (לברכנו ו) לברך את כל
 עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה ונחמה
 חן וחסד נזכר ונפתח לפניך, אנו וכל עמך ישראל, לחיים (טובים) ולשלום).
 ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

ויש נוהגין לומר:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום ולמצותיך תרדף נפשי,
 ונפשי כעפר לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יי אלהי, שכל הקמים עלי לרעה, תפר עצתם

וּתְקַלְקַל מִחֻשְׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֲכָמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַת, שַׁעֲרֵי פִרְעָה וְכֻלְכָּלָהּ, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

בשבת תשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּטֵל מִמָּנוּ (כָּל) גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת (וְרַעוֹת).
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּטֵל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲצֹר (נ"א: מִנֵּעַ) מִגִּפָּה מִנְחֻלָּתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כָּלָה דְּבָר וְרָעַב וּשְׂכָרִי וּמִשְׁחִיתִי וּמִגִּפָּה מִבְּגֵי בְּרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנִי.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּיגְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מְחוּק שְׁטַר חוֹבוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סִלַּח וּמַחֲוֵל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגִּיד עֵינֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ.

אָבינו מלֵכנו זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זַכָּיוֹת.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה וּכְפָרָה.
 אָבינו מלֵכנו הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב.
 אָבינו מלֵכנו שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבינו מלֵכנו קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתָנוּ.
 אָבינו מלֵכנו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנָּנוּ.
 אָבינו מלֵכנו עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אָבינו מלֵכנו עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

משמיטים את הפסוקים הבאים מ"ב בתשרי עד סוף החודש, בערב חנוכה, כל שמונת ימי חנוכה, בט"ו בשבט, ב"ג, י"ד וט"ו באדר ובאדר שני, כל חודש ניסן, ב"ג, ב"ד ובכ"ז באייר, מראשית סיון עד י"ב בו, בח', בט' ובט"ו באב, בערבי ראשי חודשים ובראשי חודשים. כן משמיטים אותם אם נוכח חתן בשבת הימים אחרי חתונתו (מ"ע הרטום). ואין אומרים אותם בבית האבל.

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד-מְרוֹם,
 אֲשֶׁר-עֲשִׂיתָ גְדֻלוֹת, אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ. צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי-אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ
 תִּהְיוּ רַבָּה, אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יִי.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה,
 וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא (יְתַבְרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).

לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין
 בְּעִלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה
 שְׁלוֹם (עָלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

אם יש בביה"כ אדם החייב באמירת קדיש, אומרים מזמור שיר ליום השבת (עמ' 158)
 וקדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעִלְמָא דֵּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וְיִמְלִיךְ
 מַלְכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלָם וּלְעָלְמֵי
 עֲלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדַּר וְיִתְהַלָּל
 שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין בְּעִלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן
 (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ) עַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).